

Εἶπε
Γέρων...

Παλαιές καὶ Σύγχρονες
Οἰκοδομητικὲς Διηγήσεις
καὶ Διδασκαλίες

■ Προτιμότερη ἢ γλυκύτητα τῆς θείας Χάριτος

Ἡ ζάχαρη ἔδιωξε τὴν γλυκύτητα τῆς εὐχῆς* Ὑλικὴ «παρηγορία» - Θεία «παρηγορία»

Διηγήθηκε ὁ γερω-Καλλίνικος ὁ Ὑσυχαστής:
«Ἦταν στὸ Ρωσικὸ κάποιος Μοναχὸς ποὺ εἶχε τὴν νο-
ερά προσευχή. Κάποια φορὰ εἶπε στὸν ὑποτακτικό του νὰ
τοῦ κάνη ἓνα τσαΐ καὶ νὰ βάλῃ καὶ δυὸ κουταλιὲς ζάχαρη.

Τὸ ἤπιε καὶ ὕστερα πῆγε νὰ προσευχηθῇ. Αἰσθανόταν με-
γάλη δυσκολία, ξηρασία, καμμία ἐνέργεια τῆς εὐχῆς. Προσ-
παθοῦσε, πέρασαν μερικὲς μέρες, ἀνησύχησε καὶ ἤρθε νὰ μὲ
ρωτήσῃ.

Τὸν ρώτησα, τὶ ἔκανε πρὶν χάσῃ τὴν εὐχή. Δὲν ἔκανα τίπο-
τα, εἶπε, καὶ μοῦ ἀνέφερε γιὰ τὸ τσαΐ.

Τοῦ εἶπα νὰ πάῃ γιὰ ἕξι μῆνες νὰ κάνῃ κάποιες ἀσκήσεις
καὶ σὲ ἕξι μῆνες νὰ ἔρθῃ.

Μετὰ ἀπὸ ἕξι μῆνες ξαναγύ-
ρισε. Κατάλαβα τότε, ὅτι ἡ αἰτία
ποὺ ἔχασε τὴν εὐχή ἦταν ἡ ζά-
χαρη. Αὐτὸς εἶχε τὴν γλυκύτητα
τῆς θείας Χάριτος καὶ ἔπρεπε νὰ
περιφρονῇ τὶς ἀνθρώπινες “γλυ-
κύτητες”.

Ὑποχώρησε ὅμως στὴν γλυκύτητα τῆς ζάχαρης
καὶ ὁ Θεὸς τοῦ στέρησε γιὰ λίγο τὴν θεία παρηγορία. Ἄλλοι
καὶ ἓνα τσουβάλι ζάχαρη νὰ φάνε δὲν παθαίνουν τίποτε, ἐνῶ
αὐτὸς ἀλλοιώθηκε, γιατί, ἐνῶ εἶχε τὴν θεία Χάρι, ἀναζήτησε
κάτι ἄλλο».

(*) Ἀπὸ τὴν Ἀσκητικὴ καὶ Ὑσυχαστικὴ Ἀγιορείτικη Παράδοση, ἐκδό-
σεις Ἱερὸν Ὑσυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος», σελ. 343. • Ἐπι-
μέλ. ἡμετ.